

[Landbrugsministeren]

ring. Er det det, man vil? Vil man med ét slag afskaffe DLR på ét område, til trods for at man har været enige om, at tolagsprioritering både for industri og landbrug var en fornuftig finansieringsform? Er det virkelig hensigten med et sådant beslutningsforslag? Det er et afgørende element i beslutningsforslaget, at enhedsprioritering indføres øjeblikkelig, og dermed at DLR må afskaffes. Det er et spørgsmål, jeg synes burde være besvaret, inden man går i kast med, hvad man skal.

Jeg skal ikke bruge megen tid på den tidligere debat, men når hr. Stavad siger, at dette kan løse de unge landmænds etableringsproblemer, synes jeg også, man må tage hensyn til, at alt andet ikke er lige. Hvis det var så optimistisk, som hr. Stavad sagde, ville også den fordel blive kapitaliseret.

Nej, ville hr. Stavad sige, vi indfører værdistigningsafgift. Det er svaret. Det vil altså sige, at man nu vil hjælpe de unge landmænd ved billige lån, men så skal vi lige have nogle penge ind andre steder fra, og så indfører man værdistigningsafgift.

Hvis den teori er rigtig, vil det jo blive endnu vanskeligere at finansiere med indeksslån, for så vil friværdien efterhånden blive indsnævret. Hvordan vil kapitalmarkedet reagere på disse indeksoptioner? Det synes jeg også er ting, man skal tage fat på.

Hr. Stavad nævnte det eksempel, at man kan købe tillægsjord billigere, for nu har han billigere lån. Ja men hr. Stavad ved da fra sin virksomhed i finansverdenen, at hvis det først rygtes, at man har gode finansieringsmuligheder, vil sælgeren reagere. Han vil sige: ja men han har godt med penge og kan få billige lån – vi forhøjer prisen. Så er det det samme som før. Der er ingen forskel. Så stiger jordprisen bare tilsvarende, og så bliver ydelsesproblemerne nøjagtig de samme. Men så sker der selvfølgelig en indsnævring af friværdien, som gør det umuligt for ham at finansiere almindeligt inventar. Derfor siger jeg, at det er lidt for stærkt at bruge ordet reform om dette forslag. Der er ikke noget nyt i det, men der er en masse problemer, som vi skal have gennemdrøftet. Men det første problem er altså, om det er en forudsætning, at der indføres enhedsprioritering inden for landbruget. Det er det første, jeg gerne vil have svar på.

Det næste problem, som vi selvfølgelig kan diskutere, er den geniale idé, som hr. Bjørn Westh sagde at han og hr. Chr. Sørensen fik, om at afgive noget af værdistigningen for at få billige lån.

Ja men de tanker havde man jo også i 1930'erne. Det er ikke noget nyt. I 1919 indførte vi jordrentebæring i Danmark, i 1966–67 måtte vi komme dem til hjælp, således at de kunne få afløsning, for det gik ikke. Men der er gået en generation, og det vil sige, at den nye generation ikke kan huske, hvad der er sket. Måske har de heller ikke læst om det eller måske ikke forstået det, så det er tilgiveligt.

Men så vil jeg sige følgende til hr. Bjørn Westh: jordbankudvalget lavede sin rapport færdig, dets betænkning forelå. Den sagde klart, hvordan konsekvenserne af indeksslån ville være. Hvorfor har hr. Bjørn Westh og socialdemokraterne ikke på grundlag af jordbankudvalgets rapport udarbejdet nødvendige forslag om indeksslån? Jeg fremlagde det i folketinget, og det bekræftede klart det, vi vidste i forvejen, nemlig at indeksslån kan have visse likviditetsmæssige fordele de første 5–6 år; siden hen er der ikke fordele. Det synes jeg man skal sige rent ud.

Hr. Bjørn Westh siger, at dette forslag er alvorligt ment og ikke drillerier. Ja men jeg har da opfattet det som alvorligt ment. Det var også derfor, jeg i min indledning sagde, at jeg havde håbet, folketingsudvalget havde brugt tiden til at få det spørgsmål afklaret, for hvis vi skal lave noget i fællesskab, havde det også været bedst at få noget konkret ud af disse ting.

Til slut skal jeg bare sige, at jeg har meget vanskeligt ved at forstå, hvordan i alverden indeksslån kan komme disse 10.000 såkaldte sølvbryllupslandmænd til hjælp. Vi har masser af beregninger, der viser, at det ikke kan lade sig gøre. Derfor synes jeg ikke, man skal foregøgle folk, at det er noget, der hjælper.

Jeg har lyttet til debatten, og jeg er enig med regeringspartierne i at stemme imod beslutningsforslaget. Jeg havde håbet på, at man havde brugt lidt mere tid i udvalget, så vi kunne have fået flere ting afklaret, inden vi gik ind i den fase, vi nu er i.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):